

Després de la Jornada

2.000 joves i noies de cara al demà

Granollers ha viscut una vegada més un esdeveniment que ja va fent-se tradicional. Dos milers de nois i noies dels nostres pobles, —el bo i millor de la nostra joventut—, es reuniren diumenge passat per a viure i testimoniar un ideal comú.

Altres jornades han estat més multitudinàries. Però cap no ha estat tan fonda ni tan carregada de realitats com aquesta. Durant tots aquests mesos, un neguit amagat en cada cor de jove ha anat sortint a la llum i s'ha convertit en un ideal comú, abocat a fruitar realitats admirables. L'exposició d'activitats de cada poble, en el seu esquematisme, és impressionant i àdhuc emocionant.

S'ha treballat molt i s'ha treballat arreu. Els problemes de la llar s'han estudiat a fons i seriosament. Les inquietuds no han restat estèrils: dinou « Setmanes de Joventut », cinc « Jornades de sector » i un nombre incomputable de conferències, exposicions, converses, llibres i reunions, han anat posant en marxa un moviment d'esperit que té el seu punt culminant en l'esplèndida Jornada de Granollers.

Ara, en la serenitat, les idees treballaran a l'interior de cada ú. Les decisions fructificaran lentament però amb eficàcia. Els resultats vindran amb els anys. Moltes llars, n'estem segurs, deuran la seva estabilitat i la seva irradiació en la societat a tot el que la Jornada representava. Això no es sabrà mai, ni fa cap falta, que l'haver sembrat ja és cosa prou bella.

El nostre moviment de joventut mira endavant i camina depressa. S'aprèn a afrontar de cara els problemes i a treballar plegats. Els que es donen a la tasca de treballar pels altres són cada vegada més. Entre el nostre jovent creix l'amor i la unitat. Creix també la presa de responsabilitats. Es comencen a sentir com a casa pròpia els problemes d'escala mundial.

Es només un començament, és veritat. Però ve ple d'esperances. Donem-ne gràcies a Déu, que tot ho porta.

I els homes...?

Diumenge proppassat, la joventut de la Comarca demostrà sentir i preocupar-se per problemes realment vius i actuals en el món: la fam de pa, de cultura, de justícia, d'amor i de Déu.

Davant l'espectacle d'una joventut, que sovint considerem absorbida per simples passatges de temps i frivolitats, i que en canvi dedica un pensament, una pregària i un esforç per les més bàsiques i autèntiques necessitats individuals i col·lectives, hem de pensar inexcusablement en els homes d'avui.

Formulem una pregunta: Són sensibles, els homes d'avui, els homes catòlics del nostre temps i del nostre país, a la misèria, a la incultura, a la injustícia i a la manca d'amor i de Déu, on sigui que es doni, i en tots els seus graus i formes?

Una resposta que reflectís exactament la veritat, potser ens faria esfereir.

En este número:

Temes d'educació:

La força de l'ideal

De la IV Jornada Comarcal

Retorn a la llar

(Premi literari de la Jornada)